

[Steen Folke.]

forfølgelse af anderledes tænkende og folk, der lever anderledes her i samfundet.

Christiania er blevet en varm kartoffel, som er spillet frem og tilbage mellem staten og kommunen i disse mange manøvrer, vi har været vidne til i den sidste tid. Staten indtager jo også en interessant og problematisk dobbeltrolle som dels grundejer, dels byplanmyndighed for området.

Københavns kommune har haft forskellige planer med Christiania, og det er jo klart, at kommunen først og fremmest har ønsket at få bygget nogle velhaverlejligheder på området, sådan at man kunne få sig nogle hårdt tiltrængte skatteydermidler i stedet for at have dem boende, som bor dér for øjeblikket.

Det er klart, at det ud fra VS' synspunkt er en ganske uacceptabel løsning af problemerne på Christiania. Nu er disse projekter jo efterhånden blevet reduceret noget, og kommunen har også sandt at sige løbet sig nogle staver i livet undervejs i forsøget på at gennemføre det, man var ude på. Jeg tænker bl. a. på de vanskeligheder, man havde med at få nedrevet — det var vist 18 bygninger, man ville. Man henviste til byggelovens, jeg tror §§ 61 og 62, men det kom frem, bl. a. rejst af VS' repræsentant i borgerrepræsentationen, Peter Boas Jensen, at der ikke var hjemmel i disse paragraffer til at nedrive de bygninger, der var tale om, og sagen endte foreløbig med, at boligministeriet måtte gribe ind og sige, at den gik nok ikke på et tidspunkt, hvor vist i øvrigt justits- og forsvarsministeren havde rejst en fogedsag. Man har altså foreløbig ligesom måttet gå lidt på retræte i den sag. Nu gør man et nyt forsøg, men det er tvivlsomt, hvad der kommer ud af det.

Det er klart — og det er kommet frem i de planer, der har ligget fra kommunens side — at man dér har været rede til at overtræde forskellige bestemmelser i lovgivningen. Man har gerne villet bygge inden for en afstand af 50 m fra voldgraven, hvilke ikke uden videre i hvert fald lader sig gøre. Man har i det hele taget villet gøre meget for at få en løsning igennem, som kommunen var interesseret i.

Når man snakker om den side af sagen, om Christianias fremtidige anvendelse, mener jeg også, det er vigtigt at erindre om,

at det har været en helt klar forudsætning i tidligere debatter om Christianias fremtid, at der skulle etableres en idékonkurrence om områdets fremtid. En sådan idékonkurrence er aldrig blevet til noget. Der er lavet en akademirådskonkurrence på mere privat initiativ, men det har sådan set ikke noget at gøre med den idékonkurrence, som hele tiden har eksisteret som en forudsætning for løsningen af problemet med anvendelsen af Christianiaområdet på længere sigt, og der er stadig ikke mig bekendt taget noget skridt til at få en sådan idékonkurrence udskrevet.

Christianitterne har jo selv lagt vægt på, at de anså Christiania som et område, der var velegnet som et rekreativt fællesområde for hele Christianshavn. Der er jo ikke tale om, at de har hævdet, at de skulle have det helt for sig selv, disse 500, 600 eller 700 mennesker, eller hvor mange der nu er tale om. De har i høj grad været bevidste over for nødvendigheden af at etablere en form for anvendelse af Christiania, som kom langt flere mennesker til gode.

I VS mener vi, det er helt afgørende, at man finder en løsning, der faktisk omdanner eller bevarer, kan man sige, men udbygger Christiania som et rekreativt fællesområde for hele bydelen. Der er i meget høj grad brug for dette i et område, der er stærkt overbygget, hvor faciliteterne og de rekreative områder er uhyre begrænsede.

VS går med andre ord, for at konkludere, ind for, at Christiania får lov til at fortsætte. Ikke fordi vi tror, det er et smørhul, hvor lyksaligheden råder: der er megen elendighed i Christiania, som hovedsagelig bliver befolket af, hvad man plejer at kalde sociale tabere; men i Christiania ser det ud til at de har det langt bedre, end de ville have det noget andet sted i samfundet. Samfundets institutioner giver dem som regel kun følelsen af den totale umyndiggørelse. I Christiania giver eksistensbetingelserne og samvænsformerne både selvspekt og engagement.

Christiania er opstået som følge af det borgerlige samfunds egne mekanismer: elendigt og menneskeødelæggende boligbyggeri, en nedværdiggørende og umyndiggørende socialpolitik, et skolesystem, der for at forsvare sig selv gør flere og flere til afvigere, ungdomsarbejdsløshed, nedslidning og invalide-